

телното тегло на земята. На второ място — магнитните явления на земята, които съ известни на учениците отъ прогимназията. Магнитната стрелка се насочва винаги въ посока северъ-югъ — посоката на магнитните линии на най-големия магнитъ, който ние познаваме — земята. А земята е магнитъ, защото е съставена отъ желязо. Тукъ тръбва да търсимъ обяснение и на северното сияние, за което имаше обширна статия въ сп. „Вънешъ“ презъ миналата година. Северното сияние е въ връзка съ магнитните явления на земята. Трето доказателство, че вътрешността на земята е съставена отъ желязо, ни даватъ другите небесни тѣла. Върху земята отъ време на време идватъ пратеници отъ други свѣтове — метеори. Метеоритъ съ строшени, отчупени части отъ небесните тѣла, претърпѣли нѣкаква свѣтовна катастрофа. Късоветъ отъ тия небесни тѣла се движатъ въ междузвездното пространство, понѣкога попадатъ въ земната атмосфера и падатъ върху земята. Тия метеори съ съставени отъ никелъ и желязо. Значи, и другите небесни тѣла иматъ съставъ, сроденъ на нашата земя. Върху ослѣпително-бѣлия снѣгъ по непристѫпните високи плавани учениците събиратъ прахъ, дошелъ отъ междузвездното пространство на нашата земя. Тоя звезденъ прахъ по химически съставъ е сроденъ съ състава на нашата земя.

Отъ това ние можемъ да извадимъ заключение, че и другите, близки и далечни свѣтове, иматъ съставъ, подобенъ на нашата земя. За химическия съставъ на другите свѣтове, на звездите, може да се извади заключение и чрезъ изследване на тѣхната свѣтлина съ помощта на спектралния анализъ.

Отъ седемтѣхъ спѣтници на слънцето, тия, които съ по-близко до майката-Слънце, иматъ повече тежки метали: *Меркурий, Венера, Земя и Марсъ*. Останалите три — *Сатурнъ, Уранъ и Нептунъ* — иматъ въ сравнение съ другите, по-малко тежки елементи.